

Sygn. akt II K 419/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariola Borowiecka

Protokolant: Anna Żurek

po rozpoznaniu dnia 02.10.2019, 13.11.2019, 08.01.2020, 12.02.2020, 09.03.2020, 15.06.2020, 13.07.2020 roku

sprawy z oskarżenia prywatnego **S. N.**

przeciwko **W. N.**

synowi S. i D. z d. W.

urodzonemu (...) w J.

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 30 lipca 2019r w miejscowości J. uderzył z otwartej ręki w twarz S. N.

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

II. w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru znieważył S. N. słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw z art. 12 kk

III. w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomawiał S. N. o takie postępowanie,- właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub działalności tj. o to, że „S. N. jest złodziejem, pedałem, sypia z własnym bratem, , jest oferma życiową”

tj. o czyn z art. 212 § 1 kk w zw z art. 12 kk

orzeka:

1. uznaje oskarżonego W. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 kk i za to na podstawie art. 217 § 1 kk w zw z art. 34 § 1, § 1a pkt 1, § 2 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym,

2. uznaje oskarżonego W. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 kk w zw z art. 12 § 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 23.06.2020r. tj. wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086) , która dodała art. 57b kk w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na

podstawie art. 216 § 1 kk. w zw z art. 34 § 1, § 1a pkt 1, § 2 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym,

3. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu W. N. w pkt III uznaje go za winnego tego, że w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w datach bliżej nieustalonych miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez informowanie przygodnie napotkanych osób, że S. N. jest oferantem życia, złodziejem, pedałem, sypia z własnym bratem pomawiał go o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego wykonywaniu służby strażaka tj. popełnienia przestępstwa z art. 212 § 1 kk w zw z art. 12 § 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 23.06.2020r. tj. wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086) , która dodała art. 57b kk w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 212 § 1 kk. w zw z art. 34 § 1, § 1a pkt 1, § 2 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym,

4. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 3 kk w brzmieniu sprzed zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086) w zw z art. 4 § 1 kk w miejsce orzeczonych w pkt 1, 2 i 3 kar jednostkowych wymierza oskarżonemu W. N. karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym,

5. na podstawie art. 212 § 3 kk – w związku ze skazaniem za czyn z pkt III- orzeka od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego S. N. nawiązkę w kwocie 500 (pięćset) złotych,

6. na podstawie art. art. 628 pkt. 1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego S. N. kwotę 2148 (dwa tysiące sto czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia go z obowiązku ponoszenia kosztów należnych na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 419/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i			

o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	W. N.	I.w dniu 30 lipca 2019r w miejscowości J. uderzył z otwartej ręki w twarz S. N.	
I. II. w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru znieważył S. N. słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe			
III.w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w datach bliżej nieustalonych miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez informowanie przygodnie napotkanych osób, że S. N. jest oferma życiową, złodziejem, pedałem,			

sypia z własnym bratem pomawiał go o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego wykonywania służby strażaka			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.1. W. N. w dniu 30 lipca 2019r w miejscowości J. uderzył z otwartej ręki w twarz S. N..	Zeznania S. N.	k. 2, 36-37	
Zeznania Z. N.	k. 62v		
Zeznania P. Ł.	k. 67-68		
Zeznania D. N.	k. 63		
1.1.2. W. N. w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru znieważył S. N. słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe.	Zeznania S. N.	k. 2, 36-37	
Zeznania Z. N.	k. 62v		
Zeznania D. N.	k. 63		
Zeznania M. N.	k. 62v-63		
Nagrania na płycie CD	k. 185		

<p>1.1.3. W. N. w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w datach bliżej nieustalonych miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez informowanie przygodnie napotkanych osób, że S. N. jest oferem życia, złodziejem, pedalem, sypia z własnym bratem pomawiał go o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego wykonywania służby strażaka.</p>	<p>Zeznania S. N.</p>	<p>k. 2, 36-37</p>	
<p>Zeznania A. S.</p>	<p>k. 62-62v</p>		
<p>Zeznania Z. N.</p>	<p>k. 62v</p>		
<p>Zeznania D. N.</p>	<p>k. 63</p>		
<p>Zeznania M. N.</p>	<p>k. 62v-63</p>		
<p>Nagranie na płycie CD (nagranie (...)_ (...))</p>	<p>k. 71</p>		
<p>1.1.4. W. N. ma 57 lat. Posiada wykształcenie niepełne zawodowe. Pracuje dorywczo jako murarz, otrzymując miesięczny dochód w wysokości 1000-2000 zł. Według oświadczenia nie był uprzednio karany. W czasie dokonania</p>	<p>Dane o osobie</p>	<p>k. 23</p>	

zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Jest uzależniony od alkoholu.			
Opinia sądowo-psychiatryczna	k. 26-27		
1.2.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	W. N.	I. w dniu 30 lipca 2019r w miejscowości J. uderzył z otwartej ręki w twarz S. N.	
II. w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru znieważył S. N. słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe			
III.w okresie od stycznia 2017r do 5 sierpnia 2019r w datach bliżej nieustalonych miejscowości J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez informowanie przygodnie napotkanych osób, że S. N.			

<p>jest oferą życiową, złodziejem, pedalem, sypia z własnym bratem pomawiał go o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego wykonywania służby strażaka</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.2.1 Oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Złożył wyjaśnienia w których negował popełnienie wszystkich zarzucanych mu czynów, wobec powyższego wszelkie okoliczności niniejszej sprawy należało uznać za sporne.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 61v</p>	
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>Zeznania S. N.</p>	<p>Sąd z uwagi na silne skonfliktowanie stron, dążył do weryfikacji zeznań pokrzywdzonego możliwie jak najbardziej obiektywnymi dowodami w sprawie, oceniając zeznania członków rodziny</p>	

		<p>stron z dalece posuniętą ostrożnością.</p> <p>Pokrzywdzony S. N. zaprezentował w toku całego postępowania spójną i konsekwentną wersję zachowań oskarżonego wobec jego osoby, co do wszystkich zarzucanych oskarżonemu czynów. Na przestrzeni całego postępowania jego zeznania były spójne, kategoryczne i konsekwentne. Zeznania te nie zawierają elementów sprzecznych wewnętrznie, nie mają charakteru tendencyjnego.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie czynu z pkt I. S. N. zeznał, że w dniu 30 lipca 2019 roku został uderzony przez oskarżonego w twarz z otwartej ręki. Okoliczność ta została potwierdzona przez: Z. N., P. Ł. i D. N..</p>
1.1.2.	<p>Również w zakresie czynu z pkt II zeznania świadka w ocenie sądu jawią się jako szczere i wiarygodne. S. N. podniósł, że W. N. ubliżał mu słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, nazywając go cyt. m.in. „ty skurwysynu”, „ty chuju” itp.. Potwierdza to treść nagrań złożonych na płytach CD, jak również zeznania świadków: Z. N., D. N. i M. N..</p>	
Sąd podzielił także zeznania S. N. w zakresie czynu z pkt		

III. Świadek wskazał, że oskarżony rozpowiadał o nim nieprawdziwe informacje, mówiąc do napotkanych osób, że S. N. jest oferem życia, złodziejem, pedalem, sypia z własnym bratem. S. N. podał również, że jest strażakiem, zaś informacje, które rozpowiada o nim W. N. stawiają go w złym świetle.

Zeznania S. N. znalazły potwierdzenie przede wszystkim w zeznaniach świadka A. S., który jest osobą obcą dla stron i nie jest z żadną ze stron skonfliktowany, toteż nie miał powodów by zeznawać na korzyść którejkolwiek ze stron. Nadto, depozycje pokrzywdzone znajdują potwierdzenie w zeznaniach: Z. N., D. N. i M. N.. Nadto, potwierdza to także nagranie na płycie CD – k. 71 (nagranie (...)_ (...)).

1.1.3.

1.1.3.

Zeznania A. S.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, były one logiczne, spójne wewnętrznie i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu to sąd dał wiarę. Jest to osoba niespokrewniona i nieskonfliktowana z żadną ze stron postępowania, więc jego zeznania były najbardziej obiektywnym

		<p>dowodem w sprawie. Świadek oświadczył, że nie posiada wiedzy odnośnie czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt I, II. Odnośnie zaś zniesławienia oskarżyciela prywatnego zeznał, że podczas wizyty oskarżonego na złomowisku (gdzie świadek pracuje), oskarżony zapytany czy jest rodziną z S. N., potwierdził ten fakt. Ponadto oskarżony powiedział wówczas, że „S. to złodziej, oszust i pedał”. A. S. dodał, że oskarżony wypowiadał te słowa przy innych, obecnych wówczas klientach złomowiska. A. S. podniósł, że zachowanie oskarżonego nie jest w porządku, albowiem S. N. należy do zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej.</p>	
<p>1.1.1 1.1.2 1.1.3</p>	<p>Zeznania Z. N.</p>	<p>Z uwagi na silne skonfliktowanie Z. N. z oskarżonym zeznania te należało oceniać z dużą dozą ostrożności, dążąc do ich weryfikacji, możliwie bezstronnymi dowodami (Ta uwaga pozostaje aktualna także w odniesieniu do zeznań pozostałych członków rodziny, tj. D. N. i M. N.)</p> <p>Z. N. (brat oskarżonego i ojciec oskarżyciela prywatnego) zeznał, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odnośnie czynu z pkt I: posiada jedynie wiedzę pośrednią, bo nie był naocznym świadkiem. 	

Słyszał jedynie, iż miało mieć miejsce zdarzenie, podczas którego S. N. został uderzony w twarz przez oskarżonego. Świadek nie posiadał bliższych informacji na temat tego zdarzenia.

- odnośnie czynu z pkt II: podał, że W. N. wielokrotnie zwracał się do S. N. używając słów m.in. cyt. „debil”, „cwel”.

- odnośnie czynu z pkt III świadek zeznał, że: oskarżony mówił o pokrzywdzonym, że jest „złodziejem”, „pedałem”. Oskarżony utrzymywał, że S. N. jest gejem, bo widział go z innym chłopakiem w samochodzie, kiedy to całowali się, jak również S. N. „obciążał laskę” jakiemuś chłopakowi.

W ocenie sądu zeznania świadka należało uznać za wiarygodne.

Korespondowały one z treścią zeznań świadków, którym to sąd dał wiarę. Świadek gdy o pewnych okolicznościach posiadał wiedzę pośrednią (jak chociażby o uderzeniu S. N. przez oskarżonego) wprost na to wskazywał, mówiąc, iż słyszał o tym zajściu od S. N., matki, jak i młodszego syna. Zeznania świadka nie były tendencyjne, przerysowane. Gdyby świadek chciał za wszelką cenę obciążyć oskarżonego, zapewne

		jego relacja byłaby bardziej rozbudowana.	
1.1.1 1.1.2 1.1.3	Zeznania M. N.	Brat oskarżyciela prywatnego zeznał, że słyszał jak oskarżony używał wobec S. N. słów wulgarnych. Podał, że W. N. wypowiadał się o pokrzywdzonym – cyt. „pedał, zboczeniec, gej, szczur”. Nadmieniał, że oskarżony rozpowiadał również, że widział jak S. N. „robił komuś laskę”.	
1.1.1 1.1.2 1.1.3	Zeznania D. N.	D. N. (matka oskarżonego i babcia oskarżyciela prywatnego) wskazała, że oskarżony mówił pod adresem S. N., że ten jest pedałem, gejem, nazywał go szczurem. Potwierdziła również, że S. N. został uderzony w twarz przez W. N.. Podniosła, że stosunki między powyższymi są bardzo złe.	
1.1.1 1.1.2	Zeznania P. Ł.	Zeznania świadka częściowo przyczyniły się do poczynienia w sprawie ustaleń faktycznych. Świadek zeznał, że jest dzielnicowym w miejscu zamieszkania stron. Podniósł, że między stronami trwa konflikt na tle majątkowym, była w tej rodzinie także prowadzona procedura niebieskiej karty. Odnośnie zarzutu oskarżonego, świadek wskazał (co do czynu z pkt I), że wie, iż była przeprowadzana	

		<p>interwencja w zakresie uderzenia S. N. przez oskarżonego, jednakże on nie brał udziału w tej interwencji. Nadmienił, że pokrzywdzony przekazywał mu także, iż oskarżony mu ubliża. Świadek nie posiadał natomiast wiedzy odnośnie tego, by oskarżony miał mówić coś na temat orientacji seksualnej S. N..</p>	
<p>1.1.1 1.1.2 1.1.3</p>	<p>Nagrania na płytach CD</p>	<p>Nagrania zgromadzone na płytach CD potwierdziły używanie wobec S. N. przez oskarżonego słów powszechnie uważanych za obelżywe. Na nagraniach słychać jak oskarżony zwraca się do pokrzywdzonego „psycholu”, „debilu”, „szczylu”, „świnio”. Ponadto, z nagrań wynika, że oskarżony mówił do pokrzywdzonego, iż widział jak ten „robił laskę” jakiemuś mężczyźnie /m.in. nagranie „Glos_ (...)_5.3gp” płyta k. 185/.</p>	
<p>1.1.4.</p>	<p>Opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>W ocenie Sądu powyższa opinia jest w pełni wiarygodnym dowodem. Została sporządzona po uprzednim przebadaniu oskarżonego, przedstawia logiczny tok rozumowania, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autorów. Biegli na podstawie studium akt sprawy i ambulatoryjnego badania sądowo-</p>	

		<p>psychiatrycznego i psychologicznego stwierdzili, że oskarżony jest uzależniony od alkoholu. Stwierdzili również, iż W. N. nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W czasie dokonania zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, jak również może prowadzić swoją obronę w sposób rozsądny i samodzielny.</p>
<p>2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.2.1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony co do pkt I a.o. zdecydowanie zaprzeczył, by uderzył S. N. w twarz. Wyjaśnił, że gdy rozbierał szopkę na posesji, gdzie zamieszkują, doszło na tym tle do nieporozumienia i wówczas S. N. zadzwonił po policję. Oskarżony podał, że to od funkcjonariuszy dowiedział się, że miał uderzyć S. N.. Wyjaśnienia te są sprzeczne z depozycjami</p>

	<p>pokrzywdzonego. Jednakże w tym zakresie zeznania pokrzywdzonego nie były odosobnione, bowiem zostały one potwierdzone przez przesłuchiwanych w sprawie świadków: Z. N. i D. N., ale i przez osobę niespokrewnioną z żadną ze stron funkcjonariusza policji P. Ł..</p>
<p>Co do czynu z pkt II - W. N. wyjaśnił, że nieprawdziwy jest zarzut, że miał zwracać się do S. N. w sposób wulgarny. Sąd nie podzielił tych wyjaśnień, bowiem stoją one w jednoznacznej sprzeczności z treścią nagrań zgromadzonych na płytach CD. Wynika z nich, że oskarżony używał wobec pokrzywdzonego słów powszechnie uważanych za obelżywe. Potwierdziły to też zeznania świadków. Stąd też należało odmówić dania wiary wyjaśnieniom W. N..</p>	
<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie pkt III. W. N. zaprzeczył, aby miał zniesławiać S. N., rozpowiadając o jego orientacji seksualnej. Zauważyć jednak należy, iż oskarżony przyznał jednocześnie, że nazywał oskarżyciela prywatnego „gejem”, ale nie widział w tym niczego nagannego, gdyż jak twierdził była to prawda.</p>	

	Zeznania E. M.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom E. M.. Konkubina oskarżonego ewidentnie starała się przedstawić oskarżonego w jak najlepszym świetle, przy jednoczesnym zdyskredytowaniu oskarżyciela prywatnego. W związku z tym próbowała wykazać, że jeżeli już dochodziło do jakiegoś zajścia między oskarżonym a S. N., to ich inicjatorem był S. N., który prowokował oskarżonego. Świadek podnosiła, że będąc pod wpływem alkoholu oskarżony nikogo nie zaczepia i zachowuje się „jak małe dziecko”. Treści zeznań o spokojnym usposobieniu oskarżonego, który tylko zaczepiony odpowiada, przeczy treść pisma KPP w J. oraz treść kserokopii notatników służbowych funkcjonariuszy wzywanych na interwencję. Wynika z nich, że między oskarżonym a jego konkubiną dochodziło wielokrotnie do nieporozumień. E. M. wzywała kilkakrotnie policję na interwencję, gdy oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu. Stąd też zeznania powyższej w konfrontacji z treścią pisma KPP o interwencjach przeprowadzonych wobec oskarżonego, oraz treści notatników służbowych funkcjonariuszy dowodzą, że W. N. nie</p>	
--	----------------	--	--

		<p>jest osobą o tak spokojnym usposobieniu, jak próbowała go przedstawić jego konkubina. Zwrócić uwagę należy także na fakt, że co prawda E. M. zaprzeczyła, by oskarżony do obcych osób mówił, że S. N. jest „pedałem”, jednakże pośrednio przyznała, że rzeczywiście oskarżony poruszał ten temat w kłótniach z pokrzywdzonym, wskazując na jego domniemaną homoseksualną orientację.</p>	
	Zeznania P. N.	<p>W podobnym tonie, jak E. M. wypowiadała się także córka oskarżonego, która to niewątpliwie była zainteresowana wydaniem rozstrzygnięcia na korzyść jej ojca. Wskazała, że nigdy nie słyszała, żeby oskarżony wzywał S. N.. Wręcz przeciwnie to jej babcia i S. N. nazywają jej ojca „pijakiem i głupkiem”. Podniosła, że w dniu kiedy jej ojciec miał uderzenia S. N., co prawda doszło między nimi do sprzeczki, ale zaczęła krzyżeć i zbiegła ich rozdzielić. Zeznania P. N. były ewidentnie sprzeczne z treścią nagrań zgromadzonych na płytach CD, ale również z treścią zeznań świadków, którym to sąd dał wiarę.</p>	
	Zeznania D. K.	<p>Świadek podniósł, że przeprowadzał często interwencje u stron</p>	

		<p>postępowania i ich rodziny, wobec czego nie pamięta czego dotyczyły poszczególne interwencje. Nadmienił jedynie, że pamięta, iż na którejś interwencji S. N. zwracał się do niego, że oskarżony wyzywa go słowami obelżywymi, jednakże funkcjonariusz nie pamiętał kiedy to miało miejsce. Podniósł, że na interwencjach panowie wzajemnie przekrzykiwali się. Świadek nie pamięta, żeby na którejś interwencji pokrzywdzony zgłaszał, że został uderzony.</p>	
	Zeznania M. W.	<p>Świadek wskazał, że brał udział w interwencjach u stron więcej niż jeden raz. Interwencja w dniu 30 lipca 2019 roku była zgłoszona przez S. N. i dotyczyła wyburzenia przez oskarżonego ściany budynku gospodarczego. Świadek podniósł, że nie przypomina sobie, by podczas tej interwencji były zgłaszane agresywne zachowania W. N. wobec S. N..</p>	
	Pismo KPP w J. (k.55-56)	<p>Dowód nie miał znaczenia dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu czyny.</p>	
	Pismo straży miejskiej z dn. 14.01.2020r. (data wpływu do sądu 15.01.2020r.)	<p>Dowód nie przyczynił się do poczynienia ustaleń w sprawie (nie miał związku z zarzutem oskarżenia).</p>	

	Kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy policji	Dowód nieprzydatny dla sprawy.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	W. N.
2			
3			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W zakresie czynu z pkt I:			
Oskarżony naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonego rozumianą jako swobodę dysponowania swoim ciałem i zagwarantowaną człowiekowi wolność od fizycznych oddziaływań na jego ciało oraz wolność od niepożądanych doznań. Uderzenie w twarz pokrzywdzonego spowodowało krzywdzący, niepożądany kontakt o charakterze fizycznym z ciałem pokrzywdzonego - niebędący naruszeniem czynności narządu ciała lub rozstrojem zdrowia.			

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego nieprzyjemne uczucie fizyczne powstałe u pokrzywdzonego, a wywołane czynem przestępnym sprawcy, jest wystarczającym warunkiem do przyjęcia, że doszło do naruszenia nietykalności cielesnej (wyrok SN z 11 kwietnia 1938 r., II K 1862/37, OSN(K) 1938, nr 11, poz. 264). Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim.

Podsumowując:

oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku określonego w art. 217 § k.k., gdyż zadanie S. N. uderzenia z otwartej ręki w twarz, bez wątpienia stanowiło ingerencję w nietykalność cielesną pokrzywdzonego.

W zakresie czynu z pkt II:

Przestępstwa znieważenia opisanego przepisem art. 216 § 1 k.k. dopuszcza się ten kto znieważa inną osobę w jej obecności lub pod jej nieobecność lecz publicznie lub też w zamiarze aby zniewaga do osoby tej dotarła. Zniewagę stanowi takie zachowanie, które według zdeterminowanych kulturowo i przyjętych ocen stanowi wyraz pogardy dla drugiego człowieka. Zniewaga jest dokonana publicznie wtedy kiedy wypowiedź lub gest wyrażający

pogardę dla drugiego człowieka może być odebrany przez bliżej nieokreśloną liczbę osób a także wówczas gdy sprawca treść znieważającą wyraża pod nieobecność osoby znieważonej i niepublicznie lecz z zamiarem, aby zniewaga dotarła do pokrzywdzonego.

Wszystkie wyżej wymienione przesłanki w przedmiotowej sprawie zostały przez oskarżonego zrealizowane. W. N. niewątpliwie wypowiadał słowa, co do których nie ma wątpliwości, iż stanowią one słowa powszechnie uważane za obelżywe. Według zdeterminowanych kulturowo i społecznie aprobowanych ocen, nazwanie kogoś m.in. „szczurem”, „świnia”, „debilem”, stanowi wyraz pogardy i uwłacza czci drugiego człowieka. Taki sposób postępowania w kontaktach z innymi narusza rażąco podstawowe standardy kultury, obyczaju i przyzwoitości. Nie może przy tym usprawiedliwiać tak naganego zachowania konfliktu rodzinnego, który toczy się między stronami.

W zakresie czynu z pkt III:

Zgodnie z przepisem art. 212 § 1 k.k., kto pomawia inną osobę, grupę

osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności podlega karze grzywny lub ograniczenia wolności. Dla odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. bez znaczenia jest to czy skutek w postaci np. niepowodzenia w życiu osobistym, czy służbowym rzeczywiście wystąpił. Do realizacji ustawowych znamion konieczne jest narażenie na powstania tego rodzaju skutków, a nie ich wystąpienie. Przestępstwo to jest przestępstwem skutkowym, lecz skutkiem jest samo narażenie na poniżenie w opinii publicznej lub utratę zaufania potrzebnego do zajmowania stanowiska, a nie to czy ów skutek w postaci poniżenia czy też utraty stanowiska bądź innych negatywnych konsekwencji z nim związanych rzeczywiście wystąpił.

W. N. w wypowiedzianych do przygodnie napotkanych osób informował je, że S. N. jest oferem życia, złodziejem, pedalem, sypia z własnym bratem, czyli pomawiał go

o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej. Decydujący jest też zamiar oskarżonego, który pozostając w konflikcie z m.in. S. N. działał ewidentnie przeciw pokrzywdzonemu, w celu zniszczenia mu opinii i to w sposób publiczny. Pomówienie S. N. poprzez wypowiedanie wyżej wskazanych sformułowań, mogło go niewątpliwie poniżyć w opinii publicznej, jak również narazić na utratę zaufania potrzebnego wykonywania służby strażaka.

W odniesieniu do czynów z pkt II i III niewątpliwie słuszna była koncepcja o potraktowaniu ich jako czynów ciągłych (art. 12 § 1 kk) ponieważ oskarżony dopuścił się ich działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.2. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.3. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. N.	1	I	Stopień zawinienia przez oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu jest pełny. Mając możliwość dania posłuchu sankcjonującej normie prawnej oskarżony świadomie wybrał zachowanie w tę normę godzące, a przy

			<p>tym nie zachodziły okoliczności ograniczające czy wyłączające swobodę jego postępowania.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości przypisanego w pkt I czynu jest znaczny. Działał on bowiem umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Swoim zachowaniem godził w istotne społecznie chronione prawem, jakim jest nietykalność cielesna. Za przypisane oskarżonemu w pkt I przestępstwo, sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym.</p>
W. N.	2	II	<p>Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego w pkt II oskarżonemu jest wysoki. Również stopień winy oskarżonego Sąd ocenił jako znaczny. Czynu tego oskarżony dopuścił się w sposób w pełni świadomy. Nie był przez pokrzywdzonego prowokowany, przeciwnie to on sam swoimi obelgami prowokował pokrzywdzonego. Jego postawę należy ocenić jako daleko bezkrytyczną. Wyzywając pokrzywdzonego słowami wulgarnymi uwłaczał jego dobrze pojętej</p>

			<p>godności, która stanowi jedno z podstawowych, nienaruszalnych praw ludzkich. Zachowanie oskarżonego oraz motywy jego działania należy ocenić jako karygodne. Wobec czego, sąd uznał, że adekwatną karą dla oskarżonego za przypisane mu w pkt II przestępstwo będzie kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym.</p>
W. N.	3	III	<p>W ocenie Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanemu oskarżonemu w pkt III należy uznać za znaczny ze względu na rodzaj naruszonego dobra prawnego i sposób dokonania tegoż naruszenia. Również stopień winy każdego z oskarżonych Sąd ocenił jako wysoki. Oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę z przedsięwziętych działań, jego zdolność pokierowania swoim postępowaniem nie była niczym ograniczona. Wobec tego, sąd za czyn przypisany w pkt III wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na</p>

			cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym.
W. N.	4	I, II, III	<p>Mając na względzie popełnienie trzech przestępstw przez oskarżonego na szkodę tego samego pokrzywdzonego, bliską więź czasową między przestępstwami, sąd wymierzył oskarżonemu W. N. karę łączną 1 roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Orzeczona kara ograniczenia wolności zawiera w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel restrybucyjny (nieodpłatna praca) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele społeczne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą)</p>
W. N.	5	III	Sąd -na podstawie art. 212 § 3 kk – w związku ze skazaniem za czyn z pkt III- orzekł od oskarżonego na rzecz

			oskarżyciela prywatnego S. N. nawiązkę w kwocie 500 złotych, uznając tym samym, że kwota ta będzie odpowiednią rekompensatą dla pokrzywdzonego, mieszczącą się w możliwościach zarobkowych oskarżonego. Realizacja w/w środka pozwoli na zniwelowanie poczucia krzywdy u pokrzywdzonego jak również stanowić będzie element oddziaływania wychowawczego w stosunku do oskarżonego.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

Krótkiego omówienia wymagają jeszcze kwestie intertemporalne. Art. 4 § 1 kk stanowi bowiem, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W niniejszej sprawie konieczność ustalania, które przepisy będą względniejsze dla sprawcy zasła w odniesieniu do pkt 2), 3) i 4) wyroku, o czym poniżej:

Pkt 2) i 3) wyroku:

W pkt II i III aktu oskarżenia zarzucono oskarżonemu popełnienie przestępstw z art. 216 § 1 kk i art. 212 § 1 kk w zw z art. 12 kk, ale opis czynu, jak również kwalifikacja prawna nie była kompletna. Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia należało uzupełnić kwalifikację prawną poprzez dodanie do art. 12 kk § 1. Dodatkowo należało wskazać, iż chodzi o art. 12 § 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 23.06.2020r. tj. wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych

przedsiębiorcom
dotkniętym skutkami
(...)19 oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie układu w
związku z wystąpieniem
(...)19 (Dz.U. z 23.06.2020
poz. 1086). Dla sprawców
czynów ciągłych
uregulowanych w treści
art. 12 kk stan
prawny obowiązujący do
dnia 23.06.2020r. był
korzystniejszy, ponieważ
powołana wyżej ustawa
dodała art. 57b kk który
stanowi że „skazując za
przestępstwo określone w
art. 12 § 1 sąd wymierza
karę przewidzianą za
przypisane sprawcy
przestępstwo w wysokości
powyżej dolnej granicy
ustawowego zagrożenia
do podwójnej wysokości
górnej granicy
ustawowego zagrożenia.”
We wcześniejszym stanie
prawnym nie było
wymogu orzekania kary w
wysokości powyżej dolnej
granicy ustawowego
zagrożenia.

Pkt 4) wyroku:

Przy orzekaniu wobec
oskarżonego kary łącznej
ograniczenia wolności
również konieczne było
powołanie przepisów
dotyczących tej materii w
brzmieniu sprzed zmian
wprowadzonych ustawą
z dnia 19 czerwca
2020r o dopłatach do
oprocentowania kredytów
bankowych udzielanych
przedsiębiorcom

dotkniętym skutkami (...)¹⁹ oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086) Art. 86 p 1 kk w nowym brzmieniu stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach." Art. 86 w „starym” brzmieniu był korzystniejszy, gdyż dolną granicą kary łącznej była najwyższa z kar jednostkowych, zaś obecnie kara łączna musi być wymierzona powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	<p>Sąd na podstawie art. art. 628 pkt. 1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego S. N. kwotę 2148 tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów należnych na rzecz Skarbu Państwa.</p> <p>Na kwotę 2148 zł zasądzoną na rzecz oskarżyciela prywatnego złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 300 zł - opłata uiszczona przez oskarżyciela prywatnego tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania prywatnoskargowego, - 1848 zł - wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru obliczone według przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (840 zł – minimalna stawka podstawowa + 6 x 168 zł - za każdy kolejny termin rozprawy) 	
8. Podpis		